

Warszawa, dnia 14 marca 2019 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

DD3.056.4.2019

W związku z wystąpieniem z dnia 25 stycznia 2019 r. zawierającym prośbę o pozwolenie odpisywania od podatku pieluchomajtek, podkładów, maści, opatrunków oraz innych wyrobów i środków niezbędnych w pielęgnacji osoby niepełnosprawnej, uprzejmie informuję, że stanowi ono petycję w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123, z późn. zm.). Działając zatem na podstawie art. 10 ust. 1 tej ustawy, wyjaśniam co następuje.

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą PIT, zawiera rozwiązania, które stanowią formę pomocy państwa dla osób niepełnosprawnych oraz podatników, na których utrzymaniu są osoby niepełnosprawne.

Pomoc ta przejawia się między innymi w zwolnieniu od podatku dodatku pielęgnacyjnego, zasiłku pielęgnacyjnego oraz zasiłku dla opiekunów osób niepełnosprawnych, przyznanych na podstawie odrębnych przepisów.

Formą pomocy państwa jest również ulga rehabilitacyjna, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy PIT. Na podstawie tej regulacji oraz na zasadach określonych w dalszych ustępach przywołanego artykułu, podatnik będący osobą niepełnosprawną lub podatnik, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne (enumeratywnie wymienione w art. 26 ust. 7e ustawy PIT, o dochodach rocznych nieprzekraczających dwunastokrotności renty socjalnej), może odliczyć wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesione w roku podatkowym.

Odliczeń z tytułu ulgi rehabilitacyjnej podatnik może dokonać od dochodu, przy obliczaniu podatku według skali podatkowej, albo od przychodu, przy obliczaniu ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych¹⁾.

Odliczeniu podlegają między innymi wydatki poniesione na:

- 1) adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności;

¹⁾ Odliczeń od przychodu podatnik dokonuje na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43).

- 2) przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności;
- 3) zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego;
- 4) zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności;
- 5) odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym;
- 6) odpłatność za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, za pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne;
- 7) opiekę pielęgniarską w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa;
- 8) opłacenie tłumacza języka migowego;
- 9) kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia;
- 10) leki, w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy faktycznie poniesionymi wydatkami w danym miesiącu a kwotą 100 zł, jeśli lekarz specjalista stwierdzi, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki (stale lub czasowo);
- 11) odpłatny, konieczny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:
 - a) osoby niepełnosprawnej – karetką transportu sanitarnego,
 - b) osoby niepełnosprawnej, zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa, oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 – również innymi środkami transportu niż wymienione w lit. a;
- 12) odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:
 - a) na turnusie rehabilitacyjnym,
 - b) w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, zakładach rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
 - c) na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej lub dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia.

Co istotne, dla wyżej wymienionych wydatków, przepisy ustawy PIT nie przewidują maksymalnego limitu odliczenia. W konsekwencji, wydatki te mogą być odliczone w pełnej wysokości w jakiej znajdują pokrycie w uzyskanych dochodach (w praktyce podatnik nie może odliczyć więcej niż wynosi kwota dochodu, od którego dokonuje odliczenia).

Górny limit odliczenia ustawodawca przewidział tylko w odniesieniu do wydatków poniesionych na: opłacenie przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa (1), utrzymanie

psa asystującego, o którym mowa w ustawie o rehabilitacji zawodowej²⁾ (2), używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną albo dziecko niepełnosprawne, które nie ukończyło 16. roku życia (3). Dla każdego rodzaju wymienionego wydatku kwota odliczenia nie może przekroczyć w roku podatkowym kwoty 2 280 zł.

Podkreślić przy tym należy, że z dniem 1 stycznia 2018 r. (w odniesieniu do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2017 r.) ustawodawca złagodził warunki korzystania z ostatnio wymienionego odliczenia. Zlikwidowano bowiem wymóg używania samochodu osobowego wyłącznie dla potrzeb związanych z koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne oraz wyłącznie przez osoby niepełnosprawne (odpowiednio podatników mających na utrzymaniu osoby niepełnosprawne) zaliczone do I lub II grupy inwalidztwa albo dzieci niepełnosprawnych, które nie ukończyły 16 roku życia.

W obecnym stanie prawnym z odliczenia tego można skorzystać niezależnie od stopnia niepełnosprawności oraz celu podróży.

Ponadto z dniem 6 czerwca 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1076), w myśl których zasiłku pielęgnacyjnego nie zalicza się do dochodów osoby niepełnosprawnej (warunkujących możliwość skorzystania z ulgi rehabilitacyjnej przez podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną).

Powyższe regulacje, w połączeniu ze zwolnieniami od podatku, są niewątpliwym wsparciem dla osób niepełnosprawnych lub podatników, na których utrzymaniu są osoby niepełnosprawne.

Ministerstwo Finansów dziękuje za przesłanie propozycji zmian w zakresie ulgi rehabilitacyjnej, które zostaną poddane wnikliwej analizie.

Jednakże priorytetem rządu jest obecnie realizacja zapowiedzianych na Konwencji Prawa i Sprawiedliwości w dniu 23 lutego 2019 r. zmian zarówno w zakresie podatków dochodowych jak i przyznania trzynastej emerytury dla każdego emeryta i rencisty. Przy czym ta forma pomocy jest realizowana przez Ministra Rodziny i Polityki Społecznej.

Z upoważnienia
Ministra Finansów
Dyrektor Departamentu
Podatków Dochodowych
Maciej Żukowski
/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

W związku z rozpoczęciem stosowania z dniem 25 maja 2018 r. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu

²⁾ Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511, z późn. zm.).

takich danych oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE. L. 2016.119.1 z 04.05.2016 r.), dalej RODO uprzemie informujemy:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów z siedzibą w Warszawie 00-916, ul. Świętokrzyska 12.
2. Kontakt z Inspektorem Ochrony Danych możliwy jest pod adresem – IOD@mf.gov.pl
3. Pani/Pana dane przetwarzane są w celu realizacji ustawowych zadań Administratora, na podstawie przepisów prawa, w szczególności: art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.
4. W ramach przetwarzania danych osobowych określonych w pkt 3. Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane innym odbiorcom lub kategoriom odbiorców danych osobowych. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być podmioty uprawnione do odbioru Pani/Pana danych, w tym państwa trzecie, nienależące do UE, w uzasadnionych przypadkach i na podstawie odpowiednich przepisów prawa.
5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów przetwarzania, lecz nie krócej niż okres wskazany w przepisach o archiwizacji.
6. W związku z przetwarzaniem przez Administratora Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo do:
 - ✓ dostępu do treści danych, na podstawie art. 15 RODO z zastrzeżeniem, że udostępniane dane osobowe nie mogą ujawniać informacji niejawnych, ani naruszać tajemnic prawnie chronionych, do których zachowania zobowiązany jest Administrator oraz z zastrzeżeniem art. 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych;
 - ✓ sprostowania danych, na podstawie art. 16 RODO;
 - ✓ ograniczenia przetwarzania danych, na podstawie art. 18 RODO.
7. Podanie danych osobowych jest obligatoryjne na mocy przepisów prawa.
8. W przypadku uznania, iż przetwarzanie przez Administratora Pani/Pana danych osobowych narusza przepisy prawa, przysługuje Pani/Panu prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
9. Przetwarzanie Pani/Pana danych może odbywać się w sposób zautomatyzowany, co może wiązać się ze zautomatyzowanym podejmowaniem decyzji, w tym z profilowaniem, które wykonywane jest przez Administratora na mocy obowiązujących przepisów prawa. Dotyczy to poniższych przypadków:
 - ✓ dokonywania oceny ryzyka naruszenia prawa, gdzie ocena ta dokonywana jest na podstawie danych zadeklarowanych w złożonych dokumentach, w oparciu o ustalone kryteria.
 - ✓ dokonywania oceny ryzyka naruszenia prawa, gdzie ocena ta dokonywana jest na podstawie danych pozyskiwanych z dostępnych publicznie rejestrów oraz portali społecznościowych, w oparciu o ustalone kryteria.

Konsekwencją dokonanej oceny, w powyższych przypadkach, jest automatyczne zakwalifikowanie do grupy ryzyka, gdzie kwalifikacja do grupy nieakceptowalnego ryzyka może skutkować zmianą relacji i podjęciem dodatkowych czynności przewidzianych prawem.